

ԷՇՄԻԾՆԻ ԵՎ ԿԻԼԻԿԻՈ ԸԹՈՌՆԵՐԸ

Ա

«ՀԱՍԿ»-ի նախընթաց համարի մեջ տպվեցավ ն. Սրբություն Տ. Տ. Գևորգ Ամենայն Հայոց Շնորհազարդ Կաթողիկոսի անդրանիկ կոնդակը: Վեհապետների գահակալական ճառերը, առաջին հրովարտակները, կոնդապաներն ու դրությունները սովորաբար հանրային բնույթ են կրում, մի տեսակ հարստարաններ իրենց լավագույն իդձերի և ծրագիրների, բնորոշող նրանց ուղղության, գործելակերպի: Մի ամերող տարի անցավ ն. Սրբության ընտրության և օծման օրերից, մինչև անդրանիկ կոնդակի ստացումը. այդ հապաղումը, որքան տեխնիկական պատճառներ ունեցած լինի, կամենում ենք և մի բնորոշող գիծ համարել ն. Սրբության գործելակերպի: Մի քիչ ուշ, բայց մտածված, հիմնավոր, ու արագ, բայց կատարյալ: Ուշացավ Ագդային-Եկեղեցական ժողովի գումարումը, բայց նախապատրաստվեցավ և կատարվեցավ ավելի լավ, քան մեր ակնկալություններն էին:

Այդպես էլ ուշացավ կոնդակը, բայց եկավ մեզ գեղարկվեստական հանդերձանքով, և հմտավից, բազմաբովանդակ ձևակերպությամբ. ճակատը զարդարված հայմանրանկարչական արվեստի ոճով, խորանով և բուսանցքի զարդերով, ինչպես մեր նախկին Հայրապետների սովորությունն էր. տպագրությունն էլ կապույտ, երկնադում մելանով, մաքուր և ճաշակով, իսկ բովանդակությունը շափուած և ձևուած, դիտակցական և կարդավորյալ ծրագրով:

Բ

Մեզ անհուն ուրախություն է պատճառում Կոնդակի ընդհանուր մտահնությունը, որ սիրո և միության գաղափարն է, և որ արտափայլում է ամեն պարբերության մեջ,

բայց հատկապես, սրտագին հարաբերությունը քննոր աթոռների հետ և զանք այդ Կարաբահբությունը դարձնել ավելի սերտ, իրար յրացնող և դիպի նույն նպատակն ուղղված, որ Հայաստանյայց եկեղեցու միանականությունն է, համերաշխությունը և բարերար ազդեցությունը հոտի ամբողջության վերա:

Ս. Հայրապետը անցած ժողովը համարում է իրավամբ բացառիկ երևոյթ մեր պատմության մեջ, յուր լրիվ կազմով և ներկայացուցչությամբ բուր Աթոռների և եպիսկոպոսությունների, հոգևոր և աշխարհիկ պատգամավորներով, շեշտելով, մանավանդ, մեծ Աթոռների գահակալների անձամբ մասնակցությունը:

«Յայտնեմք զուրախութիւն Մեր և զգունակութիւն Հոգևոր եղբօր Մերում Տ. ԳԱՐԵԳԻՆԻ Շնորհազարդ Կաթողիկոսի ՏԱՆՆ ԿիլիկիոՅթ, որ ընդ եկեղեցական և աշխարհական պատգամաւորոք իւրովք նըպատաւոր եղև յույժ միասնականութեան ՀԱՅԱՍՏԱՆԵՐՅՅ եկեղեցիոՅթ և բարձր տրամադրութեան ժողովականաց և առ հասրակ յաջող վերջանորութեան ժողովոյն ըստ ամենայն մասանց: Զնոյն յատնեմք և Ամենապատիւ Պատրիարքին ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ Տ. Կիլիկի և Տեղապահի Պատրիարքութեան Կ. ՊՈՂԱՅՈՅ Տ. ԳԷՐՈԳԱՅ Արքեպիսկոպոսի Արսլանեան»:

Այս խոսքերը ընդունելով որպես առհավատցյա ֆղարյական սրտագին հարաբերության, պատասխանում ենք, թե պարտականություն ենք համարում Մեր բոլոր ուժեղը, գրիշը, խոսքը, փորձառությունն ու պաշտոնի հեղինակությունը ի սպաս դնել բոլորանվեր, ընդհանուր Հայաստանյայց եկեղեցու փառքի, պայծառության, և բարոյական ազդեցության զորացման համար: Ընդունելով Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի գերագահ դիրքը, կկամենայինք, որ ըստ ամենայնի պահպանվեր նրանց պատուած

Հարաբերությունը ըստ պաշտոնի . և կոչման, ինչպէս այդ գծվեցավ Սահմանադրության մեջ: Միասնականություն չպետք է շփոթել միապետության հետ և ոչ ընդհակառակությունը կամնում ենք իրականացած տեսնել գիտակցական փոխադրք հասկացողությամբ և հարգանքով կատարված պարտքերի, նպատակների և ձգումների միության մեջ, իրար դորավիր և նեցուկ լինելու և Աթոռների սերոտ գործակցության մեջ, յուրաքանչյուրու յուր պարտքի և իրավունքի շրջանում: Մենք իրեք Կիլիկիո Հայրապետական Աթոռի գահակալ պատրաստ ենք Մեր կարծիքն բերել, հավերժացնելու ավելի սերտ, ավելի գիտակցական և միևնուրն ժամանակ ավելի շրջահայաց հարաբերություն Մ. Աթոռի հետ, առաջնորդվելով միշտ առաքյալի խոսքով, թե «զիրն սպանանէ, այլ հոգին կեցուցանէ»: Կյանք բերող հոգին է եկեղեցու համար ամենից կարևորը, որ պիտի զորացնենք և հավերժացնենք փոխադրք համերաշխությամբ և գործակցությամբ:

Երուսալեմի Պատրիարքությունը ժողովրդական բազմության տեսակետով համեմատաբար սահմանափակ էր մինչև նախանթաց պատերազմ, մինչև մեր գլխին եկած մեծ աղետը, բայց իրեն հինավորց և պատմական Աթոռ Մ. Երկրի մեջ, ներկայացնում է նա Հայաստանյաց եկեղեցին միշագային տարողությամբ: Պատրիարքությունը բուր միաբանությամբ ոչ միայն մեր սեփականությունների և իրավունքների պաշտպանն է եղել, այլ և յուր բաժինն է բերել և պիտի բերե մեր հայափառական և եկեղեցական գրականության մեջ: Մեր երկու աթոռների մերձավորությունը տարածությամբ, հնարավորությունն է տախիս, նաև քարոյական մերձավորության է շահ և ի բարզավաճումն Հայաստանյաց ընդհանուր եկեղեցվու և Մայր Աթոռի հեղինակության: Պետք է ի նկատի ունենալ, թե ձեռքբեր որքան էլ երկար լինին, ամեն տեղ հասնել չեն կարող:

Չմոռանանք սրտի ճմլումով հիշել և գ, Պոլսի Պատրիարքությունը՝ յուր հոտի և փորձունեության սեղմակած վիճակով:

Գ

Վերջին տասնյակ տարիներում աթոռների ավելի սերտ և համերաշխ փրժակցության գաղափարը էջմանում գրադեցրել է մտքերը, և Կիլիկիո Աթոռի կողմից առանց պատասխանի չի մնացել: Դորա հետևանքն

էր, որ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի ընտրության կանոնադրության մեջ մտավ և Կիլիկիո Կաթողիկոսության մասնակցությունը: Ուրախ ենք, որ այդ մեծ բախտը Մեղ վիճակուցավ իրագործված տեսնել, անձամբ մասնակցերով և նախագահելով ընտրական ժողովին:

Միասնականության և միության այդպիսի հասկացողությամբ էր, որ առաջարկեցինք Հայաստանյաց բոլոր եկեղեցիներում Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի անվան հետ հիշել և մյուս աթոռակալների անունները, որ ժողովի կողմից միաձայնությամբ ընդունվեցավ: Սպասում ենք Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի պաշտոնական հայուրարության, շփոթությունների և քաղմաձեռության այս երեւություններով գերացնելու:

Այս մտքով էր, որ Աթոռի Սահ էջմիածին փոխադրելու հինգ հարյուրամյակը տոնախմբելու առաջարկին ընդառաջ գնացինք, ավելացնելով որ շեշտվի նաև Կիլիկիո և մյուս Աթոռների կատարած դերը ազգապահպանության մեջ, որպեսզի այդ տոնախմբությունը, որպես Գակաղըություն հասկացվի:

Այս մտքով էր, որ Մեր աղքատության մեջ, իրեն տեղահան եղած և յուր հարատությունից զրկված հաստատության ներկայացուցիչ, մեր լուման ձեկցինք Մ. Աթոռի պահպանության գանձանակի մեջ, իրեն նվերը Մեր Թեմերի, վերան ավելացնելով եկեղեցական պատգամավորների ճանապարհածինից մնացած գումարը, որի մասին առիթ կունենանք ընդհանրության տեղեկացնելու Վերջին և նորագույն ապացուցը երկու աթոռների համերաշխ գործակցության գալիս է էջմիածնից՝ Տ. Տ. Գևորգ Կաթողիկոսի կողմից, առաջարկելով Մեղ ձեռներեց լինել Հինգ հարյուրամյակի տարեղարձին նվիրվելիք Գիտական ժողովածուի կազմության*): Զնայելով Մեր պարտավորություններով ծանրաթեռնված վիճակին, հանձն ենք առել սիրով, որպեսզի կրկին և կրկին շեշտենք երկու Աթոռների եղբայրական գործակցությունը:

Աստուած օրհնե համերաշխության և փոխադրք հասկացության այս հոգին և վերածնության ու վերակազմության մղից ույժ դառնա այն՝ եկեղեցու և Հայրնիքի համար:

*) Տես հարտարակվելիք ժողովածուի ծրագիրը սույն համարի մեջ, ԽՄԲԱԴՐ.